

Теодора.

(Встає утішена.) Справді, сину? (Знісєть над ним в гору руки): — Нехай тебе Господь Бог благословить, а я буду Богу молитись і просити Його, щоб вона невісткою моєю була.

Омелян.

(Радісно цілує руку Теодори.) Дякую вам, матусю, за ваше благословенство. Тепер будьте такі добрі і прилагодьте децю на стіл, бо я може, опісля ще кого запрошу.

Теодора.

Добре, сину; ти вже тим не турбуйся. Я вже сама подбаю про все що треба. (Виходить до кухні).

Омелян.

(Щасливо). Мама згодилась і радо бажають її за невістку мати! (Сумно). А брат? Брат самий бажавби її взяти за жінку. Та не так її саму, як її гарний масток. Бо вона, крім того що гарна як богиня, як сонце і крім того що посідає високе образование, ще й богата. Вона одначка, дочка багатого купця в Канаді. Ну, а братови, як раз такої треба. (Смієся). А біда в тому, що вона і думати про нього не хоче! О, йому ще далеко до такої красавички, до такої богині, як вона. Йомуо перше подумати, як школу скінчити. А то заш-